

Raditi na povjerenju (4): “Smijem li večeras izaći?”

“Smijem li večeras izaći?” jedno je od najčešćih pitanja s kojim se susreću roditelji adolescenata. Ali kako djeca odrastaju, sve izraženija postaje potreba za prostorom gdje će vježbati svoju osobnu slobodu. Četvrti video iz serije „Raditi na povjerenju“.

11.12.2020.

"Raditi na povjerenju" je serija videa namijenjena za pomoć roditeljima u odgoju njihove djece. Video isjecci nastavljaju se na učenja svetog Josemarije koji je strastveno branio slobodu i odgojnu ulogu roditelja. Video isjecci predlažu teme za razgovor među supružnicima i obiteljima. Svaki video dolazi s izborom tekstova, pitanja za raspravu i linkovima za dodatni materijal.

“Smijem li večeras izaći?” jedno je od najčešćih pitanja s kojim se susreću roditelji adolescenata. Ali kako djeca odrastaju, sve izraženija postaje potreba za prostorom gdje će vježbati svoju osobnu slobodu, gdje se mladi mogu razvijati i učiti povezivati s raznolikim ljudima. Adolescentima je oduvijek bilo

izuzetno zanimljivo izlaziti van tijekom večernjih sati.

Suočavanje s ovim problemom može biti dobra prilika roditeljima da djecu nauče upravljati slobodom. Kao i u svim temama koje se tiču edukacije, ne postoje čarobne formule te mjere ustrajnosti variraju ovisno o društvenoj i kulturnoj okolini svake pojedine obitelji.

Donosimo neka pitanja koja mogu pomoći dobro iskoristiti ovaj video dok ga gledate s prijateljima, u školi ili župi:

Pitanja za dijalog:

- Kako roditelji na progresivan način mogu započeti dozvoljavati svojoj djeci večernje aktivnosti? Kako mogu ocijeniti prikladnost tih planova uzimajući u obzir sve faktore koji su u igri (godine, raspored,

osobne odgovornosti, novac, i td.)?)

- Trebaju li roditelji postaviti neke nepromjenjive uvjete vezane za dozvoljavanje izlazaka, vremena povratka, i slično; ili trebaju biti otvoreni za dijalog sa svojom djecom?
- Kako bi se roditelji trebali nositi s malim ili velikim lažima svoje djece vezano uz njihove planove za večernje izlaske?

Predloženi koraci:

- Prije razgovora s djetetom bilo bi dobro da se roditelji međusobno usaglase i da mogu dati dobre razloge, ustrajni u vrijednostima koje žele prenijeti svojoj djeci. A kako bi znali donijeti ispravne odluke trebaju poznavati okolinu u kojoj im se dijete nalazi i kako to sve na djecu utječe i ne dati

se ponijeti emocionalnim ucjenjivanjem „to svi moji prijatelji rade.“

- Upoznajte se s detaljima planova koje vam djeca imaju ili žele imati te s očekivanjima koja imaju; prije svega tako što ćete s njima razgovarati. Slušajte ih radije nego da ih ispitujete. Ohrabrite ih da vam pričaju i pomozite im da iznesu svoje ideje bez da vlastite ideje namećete.
- Adolescenti trebaju vremena za sažvakati i prihvatiti stajalište svojih roditelja. Dajte im razloge zašto ste rekli „ne“ i objasnite im.
- Važno je razgovarati o rizicima (zloporabi alkohola, droga, seksa), ali uvijek kroz dijalog. Nastojte da samo ne nabacujete naredbe („nemoj piti“, „nemoj

kasniti“), a nemojte davati ni ekstremne primjere.

Citati Svetog Pisma i Katekizma Katoličke Crkve za razmatranje:

Slušajte, djeco, pouku očevu i pazite kako biste spoznali mudrost, jer dobar vam nauk dajem: ne prezrite moga naputka. I ja sam bio sin u svoga oca i nježan jedinac u svoje matere; i mene je on učio i govorio mi: »Zadrži moje riječi u svojem srcu, poštuj moje zapovijedi i živjet ćeš. Steci mudrost, steci razbor, ne smeći ih s uma i ne odstupi od riječi mojih usta. (*Izr 4 1:5*).

Obiteljski je dom tako prva škola kršćanskog života i »bogatije čovječnosti«. Ovdje se čovjek uči trudu i radosti rada, bratskoj ljubavi, plemenitom stalno obnavljanom praštanju i nadasve bogoštvlju, molitvi i prikazivanju Bogu vlastitoga života. (Katekizam Katoličke Crkve, 1657).

Bog nije htio samome sebi pridržati vršenje svih vlasti. On svakom stvorenju povjerava zadaće koje je ono sposobno izvršiti prema sposobnostima svoje naravi. U taj način upravljanja treba se ugledati u društvenom životu. Način Božjeg ravnanja svijetom, koji svjedoči o najdubljem poštivanju ljudske slobode, trebao bi nadahnjivati mudrost onih koji upravljaju ljudskim zajednicama. Oni se moraju vladati kao sluge božanske Providnosti. (Katekizam Katoličke Crkve, 1884).

Koji obnašaju vlast, moraju podupirati vrijednosti koje hrane povjerenje članova skupine i potiču da se čovjek stavi u službu sebi sličnima. Sudjelovanje počinje odgojem i uljudbom. »S pravom možemo smatrati da je budućnost čovječanstva u rukama onih koji budu znali budućim pokoljenjima

pružiti razloge života i nade.«
(Katekizam Katoličke Crkve, 1917)

Citati pape Franje za razmatranje:

Iste smetnje koje su sveprisutne u današnjem svijetu čine nas sklonima apsolutizirati svoje slobodno vrijeme, tako da se možemo u potpunosti predati uređajima koji nam pružaju zabavu ili kratkotrajne užitke. Kao rezultat toga, zanemarujemo svoje poslanje, naša predanost opada i naš velikodušan i spreman duh služenja počinje slabiti (*Gaudete et Exultate*, 30).

Svijet nam govori upravo suprotno: zabava, užitak, skretanje s puta i bijeg čine dobar život. Danas ljudi ignoriraju probleme, bolesti ili tuge u obitelji ili svuda oko sebe; odvrćaju pogled. Svijet nema želju za tugovanjem; radije bi zanemarivao bolne situacije, prikrivao ih ili skrivao. Mnogo se energije troši na bijeg iz situacija patnje u uvjerenju

da se stvarnost može prikriti. Ali križ nikada ne može izostati (*Gautete et Exultate*, 75).

U naše dane, u kojima dominiraju stres i brzi tehnološki napredak, jedan od najvažnijih zadataka obitelji je pružanje obrazovanja u nadi. To ne znači sprječavanje djece da se igraju s elektroničkim uređajima, već pronalaženje načina koji će im pomoći da razviju svoje kritičke sposobnosti i da ne misle da se digitalna brzina može primijeniti na sve u životu (*Amoris Laetitia*, 275)

Citati svetog Josemarije za razmatranje:

Potrebno je da roditelji uzmu vremena da budu zajedno sa svojom djecom i da s njima razgovaraju. Djeca su ono najvažnije: važnije od posla, truda i odmora. Kod tih razgovora potrebno ih je pažljivo saslušati, htjeti ih razumjeti, priznati

dio istine – ili cijelu istinu – od koje se ponekad sastoji njihova ljutitost. Istodobno trebali bi im pomagati, upraviti njihove težnje i nade i naučiti ih da stvari odvažu i razmisle; ne bi im trebalo nametnuti pravila ponašanja, već im ukazati na nadnaravne i ljudske motive koje trebaju slijediti.

Jednom riječju: respektirati njihovu slobodu, jer nema pravog odgoja bez osobne odgovornosti, niti postoji odgovornost bez slobode. (*Susret s Kristom*, 27).

- Pokušajte dobiti djecu da nauče same sebe pitati što njihova djela znače u Božjim očima. Dajte im duhovne razloge na koje se mogu osloniti, kako bi se osjećali odgovorni. I nemojte pokazivati nepovjerenje. Bolje je dozvoliti im da vas ponekad prevare, nego razoriti ljubav i jedinstvo koje s vama imaju.

(Guadalquivir, Valencia, 17. studeni, 1972)

- Trebate paziti na slobodu svoje djece u skladu s time koliko su stari. Ne možete ih sve jednako tretirati. Pravednost zahtijeva da se prema djeci koja nisu jednaka i ne ponašate jednako, ali na način koji ne izaziva ljubomoru. Nisu jednaki po godinama, temperamentu, zdravlju, intelektualnim sposobnostima... Ipak, uz vašu pomoć, postat će jednaki, voleći se međusobno, ponašajući se lijepo, prihvaćajući vrijednosti svojih roditelja i po tome što su dobra djeca naše Gospe.

(Guadalquivir, Valencia, 17. studeni, 1972)

- “Činite tako sa svojom djecom. Nemojte im otkriti da znate ako su vas katkad prevarili. Shvatite ih, pronađite za njih ispriku.

Nismo li i vi i ja činili sito s našim Gospodinom i vratili smo se? Neka vaša djeca shvate da ste im vi najbolji prijatelji; da ih nitko ne voli kao njihov otac i majka. Vidjet ćete kako se djeca time ponose. Ali ne očekujte da budu sveci od glave do pete. Nitko nije svetac u ovom životu. (El Prado, Madrid, 18. studeni, 1972)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/raditi-na-povjerenju-4-
smijem-li-veceras-izaci/](https://opusdei.org/hr-hr/article/raditi-na-povjerenju-4-smijem-li-veceras-izaci/) (3.04.2025.)